

MILAN KROUŽECKÝ – životopis

Milan Kroužecký se narodil 21. srpna 1948 v Závišíně u Mariánských Lázní.

V Závišíně vyrůstal na statku svého strýce, kde musel už jako malý pomáhat a vytvořil si tak velmi kladný vztah k přírodě a zvířatům. Ale také záporný vztah ke komunistickému režimu, který kvůli vlastnictví statku pronásledoval jejich rodinu. S maminkou chodil do kostela, je křtěný (jeho druhé jméno je Karel), dodnes je členem českobratrské církve.

Ve 4 letech onemocněl malý Milan tuberkulózou, dlouho pobýval sám po nemocnicích a sanatoriích, například ve Cvikově u České Lípy. Do 1. třídy proto nastoupil až v 7 letech. Chodil na základní školu v Ruské ulici v Mariánských Lázních, kam se s rodiči přestěhoval, když tatínek začal pracovat v Jáchymovských dolech a dostal zde byt. Lékaři ale Milanovi doporučovali pobyt na čerstvém vzduchu, tak pořád hodně času trávil na statku u strýce, který se pro něj stal životním vzorem.

Po skončení základní školy chtěl být Milan Kroužecký hajným, ale nedostal doporučení na lesnickou školu v Písku a nastoupil na dřevorubecké učiliště v Abertamech. Kromě těžké práce v lese zde zažil i šikanu. Jeho rodiče se mezitím rozvedli a rodina se dostala do svízelné situace. Potřebovali peníze, aby starší sestra mohla dostudovat ekonomickou školu, a tak musel Milan nastoupit do práce. Dva roky dělal správce golfového hřiště v Mariánských Lázních, než mohl sám začít studovat střední školu. Na střední všeobecně vzdělávací škole se mu ale nedařilo a přestoupil na experimentální obchodní školu v Žamberku, kde získal kvalifikaci pro vedoucího prodejny elektrotechnického zboží.

21. srpna 1968 chtěl Milan Kroužecký s kamarády oslavit své 20. narozeniny, místo toho ale jezdili v gazíku po Mariánských Lázních a protestovali proti vstupu vojsk Varšavské smlouvy. Uřezali rudou hvězdu na jednom z hotelů, přemalovali vápnem ruské nápisy, s dalšími lidmi v ulicích se postavili ruskému tanku a vyhnali ho z lázeňské kolonády.

Po pozdějším dokončení střední školy nastoupil pan Milan na vojnu až v 21 letech, a to k pohraniční stráž v Aši. V roce 1970 byla jeho jednotka vybrána, aby na květnové přehlídce na pražské Letné doplnili Dunajskou pohraniční stráž z Bratislavy. Po výcviku na Slovensku a dlouhém nácviku v Praze, kdy bydleli ve stanech na strahovském stadionu, tak 9. května 1970 pochodoval pan Kroužecký na Letné před prezidentem Svobodou. Na vycházce se pak v námořnické uniformě procházel po Praze, lidé ho zastavovali a chtěli se s ním fotit.

Po vojně v roce 1971 nastoupil jako vedoucí ve stavebninách v Chebu, ale od roku 1975 už pracoval jako vedoucí oddělení televizorů v nově otevřeném obchodním domě Kotva v Praze. A vydržel zde 20 let. Jako vedoucí obsloužil hodně známých lidí, vzpomíná například na Jana Wericha, slavné herce Janžurovou, Brodského či Bartošku. Zde zažil také sametovou revoluci. Přestože jim zakázali obchod zavřít, s kolegy se střídali, aby se mohli zúčastnit demonstrací na Václavském náměstí. Pan Kroužecký tehdy cítil velkou úlevu, ve svém životě poznal, co někteří komunisté umí. Přímo 17. listopadu 1989 večerel se svojí sestrou v restauraci na Újezdě, když tam vpadli mladí lidé, jeden se zavázanou hlavou,

že na Národní třídě mlátí studenty. Běželi se podívat, co se děje, ale policisté je zastavili u Národního divadla a dál je nepustili.

Pan Milan Kroužecký prožil velmi bohatý život. A přestože v něm bylo i mnoho pádů a bolesti, nikdy se nevzdal, protože podle něj život bez překážek není možný, největší umění je překonat překážky, vyrovnat se s nimi a mít chuť jít dál.